

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-70/2024-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš i Sanje Štefan, članica vijeća te višeg sudskog savjetnika – specijaliste Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Binđo d.o.o. sa sjedištem u Ivanić-Gradu, Majdekova ulica 17, koje zastupa odvjetnici iz Odvjetničkog društva Kallay i partneri d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Ilica 1a/III, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, uz sudjelovanja zainteresirane osobe Grada Bjelovara, Bjelovar, Trg Eugena Kvaternika 2, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 4. travnja 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/24-01/28, urbroj: 354-02/5-24-6 od 8. veljače 2024.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Točkom 1. izreke rješenja tuženika odbijena je žalba tužitelja Binđo d.o.o. Ivanić-Grad kao neosnovana, a točkom 2. odbijen je zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovan.

2. Protiv rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu u kojoj iznosi kronologiju postupka i navodi da je tuženik donio osporeno rješenje uslijed nezakonitog i pogrešnog zaključka da naručitelj tijekom pregleda i ocjene ponude tužitelja nije postupio protivno članku 290. stavku 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16. i 114/22. – dalje: ZJN). Iako tuženik pravilno navodi da su dokazi koji su dostavljeni od strane tužitelja dokazi traženi točkom 7.18.1. predmetne Dokumentacije o nabavi (u daljnjem tekstu: DON) koja glasi "Uvjeti i zahtjevi koji moraju biti ispunjeni sukladno posebnim propisima ili stručnim pravilima", isti nadalje pogrešno zaključuje (strana 10. obrazloženja) da je naručitelj pravilno ocijenio da tužitelj nije dokazao tehničku i stručnu sposobnost u skladu s uvjetima iz točke 4.3.2. DON-a. Nadalje, pogrešno i suprotno odredbama DON-a tuženik zaključuje "da dokumentacija propisana u točki 7.18.1. predstavlja uvjet za ocjenu sposobnosti ponuditelja odnosno utječe na izbor ponude jer je riječ o minimalnoj kvalifikaciji Stručnjaka 2 u vidu srednja stručna sprema kao uvjeta stručne sposobnosti ponuditelja". Smatra da takav

zaključak tuženika ne proizlazi iz predmetnog DON-a jer navedeni dokaz nije tražen kao dokaz tehničke i stručne sposobnosti prema točki 4.3.2. DON-a pa stoga nije ni mogao biti od utjecaja na odabir ponude, nego je mogao biti uzet u obzir kao relevantan tek nakon donošenja odluke o odabiru. Stoga je nesporno da naručitelj ponudu tužitelja nije ocijenio u skladu s uvjetima i zahtjevima DON-a, a što je tuženik propustio sankcionirati. Dakle, upravo zanemarivanjem nesporne činjenice da je DON-om kao dokaz za Stručnjaka 2 izrijekom predviđena i mogućnost dostave uvjerenja o stručnom osposobljavanju, tuženik je došao do pogrešnog zaključka da je u konkretnom slučaju tužitelj u svrhu dokazivanja tehničke i stručne sposobnosti iz točke 4.3.2. Dokumentacije trebao dostaviti dokaz da za izvršenje ugovora o javnoj nabavi ima na raspolaganju na poziciji stručnjak 2 najmanje četiri djelatnika srednje stručne spreme smjer hortikultura/vrtlar/cvječar, a s obzirom da je nesporno da uvjerenje o stručnom osposobljavanju koje je sam naručitelj predvidio kao mogući dokaz mogu posjedovati i osobe koje nemaju srednjoškolsko obrazovanje smjera hortikulture/vrtlar/cvječar, dakle koji nemaju razinu obrazovanja 4 prema Hrvatskom kvalifikacijskom okviru („Narodne novine“ 22/13., 41/16., 64/18., 47/20., 20/21. – dalje Zakon o HKO-u), nego razinu 2 prema HKO-u. Ističe da Zakon o obrazovanju odraslih („Narodne novine“ 144/21.) jasno razlikuje pojam kvalifikacije koja se dokazuje između ostalog svjedodžbom od pojma osposobljavanja koje se dokazuje posjedovanjem uvjerenja o osposobljavanju. Ističe da je dana 4. ožujka 2024. zatražio službeno očitovanje Ministarstva znanosti i obrazovanja na postavljene upite, ali da do dana podnošenja tužbe očitovanje nije stiglo. Stoga predlaže Sudu službenim putem postaviti upit Ministarstvu znanosti i obrazovanja. Nadalje sve i da je riječ o dokazu kojim se prema odredbama DON-a dokazuje tehničko i stručno iskustvo iz točke 4.3.2., a što u ovom slučaju nije jer je isti propisan u točki 7.18.1. DON-a kao dokaz koji se dostavlja nakon izvršenosti odluke o odabiru, tuženik je potpuno zanemario činjenicu da se od strane tužitelja dostavljeni dokazi u skladu s onim što je sam naručitelj kao dokaz propisao u DON-u, odnosno, tuženik u žalbi istaknute proturječnosti odredaba DON-a tumači isključivo na štetu tužitelja. Navedeno postupanje tuženika je u suprotnosti sa stavom tuženika iz ranijih odluka kao i stavovima Visokog upravnog suda koji primjeri se u odluci od 12. veljače 2022. broj: UsII-16/2020 navodi da kako DON nije osporavan žalbom na tu fazu javne nabave dok tuženik nije imao mogućnost sukladno odredbi članka 406. stavak 1. ZJN-a sankcioniranja predmetne kontradiktornosti pa proizlazi pravilan zaključak tuženika da se u ovoj fazi postupka javne nabave predmetna kontradiktornost odredaba DON-a ne može tumačiti na štetu ponuditelja. Poziva se i na odluku Visokog upravnog suda broj: UsII-121/2020 u kojoj je također izraženo shvaćanje da ako dokumentacija o nabavi sadrži kontradiktorne odredbe navedena činjenica ne može ići na štetu gospodarskog subjekta. Zaključuje da u slučaju kontradiktornosti DON-a, a na koju je tužitelj jasno ukazao u žalbenom postupku tuženik je bio dužan radi ocjene zakonitosti postupanja naručitelja dati tumačenje odredaba DON-a i ocijeniti je li tužitelj prilikom izrade i predaje ponude postupio u skladu s odredbama DON-a, a što je tuženik propustio učiniti te je samo naveo da je osnovanom uzeta argumentacija naručitelja iz odgovora na žalbu gdje se navodi da uvjet stručne sposobnosti nije, ni nejasan, ni sporan, jer je iz uvjeta stručne sposobnosti jasno da se za poziciju Stručnjaka 2 traže četiri djelatnika srednje stručne spreme smjera hortikultura/vrtlar/cvječar. Tužitelj ističe, nasuprot tome, da je iz dokaza koji su u DON-u traženi predviđeno kao dokaz prethodno navedenog koja razina obrazovanja se zahtijeva za navedene stručnjake jer je u DON-u nesporno omogućena

i dostava dokaza koji ne dokazuje obrazovanje razine 4 (četiri) prema Zakonu o HKO-u. Smatra da i sama činjenica da je postupio u skladu s DON-om i dostavio upravo dokaz tražen od strane naručitelja u točki 7.18.1. DON-a, ali istim dokazom prema stavu naručitelja – nije mogao dokazati da ispunjava od strane naručitelja propisani uvjet, jasno ukazuje da se radi o kontradiktornosti u DON-u koja u fazi pregleda i ocjene ponuda ne može biti tumačena na štetu tužitelja. Predlaže da sud poništi odluku o poništenju od 12. siječnja 2024. te naloži tuženiku plaćanje troškova upravnog spora zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja te predlaže da se tužbeni zahtjev u cijelosti odbije.

4. Zainteresirana osoba Grad Bjelovar u odgovoru na tužbu ponavlja sve što je iznio u odgovoru na žalbu i predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Iz spisa predmeta proizlazi da je naručitelj Grad Bjelovar, zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu, dana 31. ožujka 2023. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) objavio poziv za nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave s ciljem sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom u razdoblju od četiri godine broj objave: 2023/S0F2-00130117 predmet nabave: usluga održavanja javnih zelenih površina na području Grada Bjelovara u razdoblju od četiri godine. Kriterij odabira ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju cijene 85% i iskustva stručnjaka 15%. U navedenom postupku dostavljene su dvije ponude. Naručitelj je 15. lipnja 2023. donio odluku o poništenju postupka javne nabave. Na navedenu odluku o poništenju žalbu je podnio tužitelj. Rješenjem tuženika od 26. srpnja 2023. godine poništena je sporna odluka i vraćen je predmet naručitelju na ponovno postupanje. Nakon objave rješenja naručitelj, zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu, je proveo postupak pregleda i ocjene ponuda i 12. listopada 2023. donio odluku o odabiru kojim je kao ekonomski najpovoljniju odabrao ponudu ponuditelja cvjećarski obrt "Cvjetni atelje Marina" iz Bjelovara. Na navedenu odluku o odabiru žalbu je izjavio tužitelj. Povodom njegove žalbe poništena je sporna odluka i predmet je vraćen naručitelju na ponovno odlučivanje. Naručitelj je nakon toga dana 12. veljače 2024. donio odluku o poništenju kojom je poništio postupak javne nabave. Zainteresirana osoba naručitelj u ovom upravnom sporu poništio je postupak javne nabave temeljem odredbe članka 298. stavak 1. točka 8. ZJN-a prema kojoj odredbi je javni naručitelj obvezan poništiti postupak javne nabave, ako nakon isključenja ponuditelja ili odbijanja ponude ne preostane niti jedna valjana ponuda. Tužitelj i nadalje smatra da je njegova ponuda valjana te da ju se nije moglo odbiti budući da prema mišljenju tužitelja ispunjava sve uvjete iz DON-a. Tužitelj i nadalje osporava ocjenu svoje tehničke i stručne sposobnosti iz točke 4.3.2. DON-a.

7. Točkom 4.3.2. DON-a propisano je da gospodarski subjekt za potrebe dokazivanja stručne sposobnosti treba dostaviti podatke o angažiranim stručnjacima s ciljem dokazivanja da nominirani stručnjak ima tražene minimalne kvalifikacije. Minimalni traženi stručnjaci koji se zahtijevaju za izvršenje ugovora o javnoj nabavi su: Stručnjak 1 – najmanje 1 (jedan) djelatnik VSS (dipl. ing. šumarstva ili dipl. ing. hortikulture), Stručnjak 2 – najmanje 4 (četiri) djelatnika SSS (smjer hortikultura/vrtlar/cvjećar). Iz navedene odredbe nesporno proizlazi da je uvjet tehničke i stručne sposobnosti iz točke 4.3.2. DON-a da ponuditelj raspolaže s najmanje četiri djelatnika srednje stručne spreme smjer hortikultura/vrtlar/cvjećar, a da srednja

stručna sprema sukladno Zakonu o HKO-u predstavlja 4. (četvrtu) razinu obrazovanja. Stoga se prema ocjeni ovoga Suda ne radi o nejasnim i nedvojbenim uvjetima niti se radi o kontradiktornosti DON-a. S obzirom na navedeno prema ocjeni ovoga Suda neosnovan je prigovor tužitelja da je naručitelj propisujući uvjerenje o stručnoj osposobljenosti kao dokaz u točki 7.18.1. DON-a dopustio dokazivanje tehničke i stručne sposobnosti iz točke 4.3.2. DON-a i stručnjacima koji imaju razinu 2 (dva) obrazovanja prema Zakonu o HKO-u kraj izričito u točki 4.3.2. DON-a propisanog uvjeta da ponuditelj treba raspolagati s četiri djelatnika srednje stručne spreme smjer hortikulture/vrtlar/cvječar, što su stručnjaci srednje stručne spreme koja je sukladno Zakonu o HKO-u predstavlja 4. (četvrtu) razinu obrazovanja.

8. Prema ocjeni ovoga Suda uvjet tehničke i stručne sposobnosti srednja stručna sprema iz točke 4.3.2. DON-a nije izmijenjen točkom 7.18.1. DON-a budući da eventualna okolnost da se jednim od propisanih dokaza ne može dokazati taj uvjet nikako ne dovodi u pitanju jasnoću samog uvjeta. Kako tužitelj u postupku pregleda i ocjene ponuda nije dokazao da navedeni stručnjaci imaju srednju stručnu spremu niti je to dokazao u žalbenom postupku, pa niti u tužbi, prema ocjeni i ovoga Suda tuženik je osnovano utvrdio da naručitelj nije dokazao tehničku i stručnu sposobnost u skladu s uvjetom točke 4.3.2. DON-a.

9. S obzirom na navedeno, kako nije ostala niti jedna valjana ponuda pravilno je naručitelj poništio postupak javne nabave sukladno članku 298. stavku 1. točka 8. ZJN-a.

10. S obzirom na navedeno prema ocjeni ovoga Suda pravilno je postupio tuženik kada je odbio žalbu tužitelja kao neosnovanu te zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka te je pravilno za takvu svoju ocjenu naveo jasne i valjane razloge koje u cijelosti prihvaća i ovaj Sud, a koji su sukladni dosadašnjoj ustaljenoj praksi ovoga Suda.

11. Što se tiče prijedloga tužitelja za zakazivanje rasprave u konkretnom slučaju valja istaći da niti tužitelj niti zainteresirana osoba niti tuženik ne dovode u pitanje pravilnost činjeničnog stanja utvrđenog u postupku odlučnog za pravilno rješavanje predmetne upravne stvari pa je stoga sud predmetni spor riješio bez održavanja rasprave ocijenivši da su u konkretnom slučaju raspravljena sva bitna pitanja koja su odlučna za donošenje pravilne odluke te razlozi zbog kojih se predmetno rješenje pobija ne zahtijevaju daljnja činjenična utvrđenja.

12. S obzirom na sve navedeno trebalo je temeljem odredbe članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. – dalje u tekstu: ZUS) odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan i odlučiti kao pod točkom I. izreke presude.

13. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 79. stavak 4. ZUS-a.

U Zagrebu, 4. travnja 2024.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlovčan-Đurović

Broj zapisa: **9-30866-91422**

Kontrolni broj: **0f777-55d5d-6dcbe**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ljiljana Karlovčan-Đurović, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.